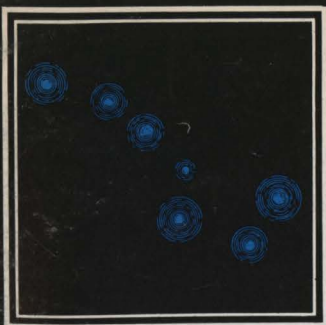

NR 1 1975 - ÅRGÅNG 6

GIGOFF

INFORMATION

med projekt URD.

Sensationell upptäckt av vårt
forskarteam — världens första
tredimensionella foto av ett UFO

Föreningen

ORDFÖRANDE:

Sven-Olof Fredrikson
Stobégatan 28 B 416 53 Göteborg
Tfn. 031/21 87 10

SEKRETERARE:

Ingemar Hedenvik
Fjällveronikan 4 424 48 Angered
Tfn. 031/30 39 56.

KASSÖR:

Alf Tollhag
Färdevägen 3 442 00 Kungälv
Tfn. 0303/14 70 6.

FOTOTEKNISK-avdelning:

Gunnar Bunker
Roy Karlsson
Lasse Svennberg

PR-avdelning:

Mats Weidel

INFORMATION – Göteborg:

Jörgen Karlson
Sagogången 57 3 vån. 422 45 Hisings Backa
Tfn. 031/52 54 75.

INFORMATION – Stockholm:

Boris Jungkvist
Klasrovägen 39 A 191 49 Sollentuna
Tfn. 08/767 53 14

URD – Information:

Sten Lindgren
Larsbergsvägen 23 181 37 Lidingö
Tfn. 08/767 33 14.

OMSLAGSBILD:

På många begäran och med risk för chockverkan visar vi här upp några ur redaktionen. Från vänster Leif Nilsson, Lasse Svennberg, Mats Weidel, Sven-Olof Fredriksson, Ingemar Hedenvik, Gunnar Bunker, Jörgen Karlsson, Siv Högman, Björn Högman och Alf Tollhag.

Foto: Den tredje från vänster.

Tidningen

REDAKTÖR OCH ANSVARIG UTGIVARE:

Alf Tollhag

I REDAKTIONEN:

Sven-Olof Fredrikson
Ingemar Hedenvik
Siv Högman
Leif Nilsson
Lasse Svennberg

ILLUSTRATIONSTECKNARE:

Tage Jonsson
Rickard Lidblom
Leif Nilsson

LAYOUT:

Björn Högman

PRENUMERATION – DISTRIBUTION

Jörgen Karlson
Sagogången 57 3 vån. 422 45 Hisings Backa
Tfn 031/52 54 75.
Pg. 42 85 03-7

GICOFF-Information utkommer med 6 nr/år.

Medlemskap (i vilket också prenumeration ingår) 50 kronor/år.

Endast prenumeration helår 39:-, halvår 21.50.

GICOFF

håller möte i egen lokal vid Långåkern i Sävedalen.

Upplys. ordf. Sven-Olof Fredrikson,
tfn. 031/21 87 10.

Mötesdagar under 1975:

7.1	21.1	4.2	18.2
4.3	18.3	1.4	15.4
29.4	13.5	27.5	10.6
2.9	16.9	30.9	14.10
28.10	11.11	25.11	9.12

EFTERTRYCK FÖRBJUDES
utan redaktionens medgivande.

GICOFF: STOBÉEGATAN 28 B · S - 416 53 GÖTEBORG · POSTGIRO 42 85 03-7

Redaktionellt

Av Sven-Olof Fredrikson

Om allt har fungerat som vi hoppats så har du som bilaga till detta nummer dels en s k anaglyf-bild och dels ett par glasögon. Genom att titta på anaglyf-bilden genom glasögonen framträder en djupverkan i bilden (observera att glasögonen måste vändas rätt).

Bakom denna "tredimensionella" bild ligger mycket arbete och mycket experimenterande av framförallt Lasse Svennberg men även av Mats Weidel som gjort det möjligt att få den i tryck. Anaglyf-bilden är en syntes av Lars Thörns 2 "tefats"-bilder, tagna i maj 1971.

Först nu i vinter såg vi hur tydlig stereoeffekten egentligen var. Detta genom att Lasse Svennberg arrangerade bilderna på ett speciellt sätt och betraktade dem genom två linser. Vi funderade en hel del över hur man kunde publicera dem. Lasses sätt var enklast och gav samtidigt bäst effekt men föll på det omöjliga i att skicka med linser och den ställning de var fastsatta på. Återstod då att göra s k anaglyf-bilder vilket inte var det lättaste då den konsten nästan är glömd.

Vad vi vet har det aldrig tidigare i världen förekommit att man fått fram en sådan här bild av två UFO:s. Om bildernas äkthet vet vi inte mer nu än då dessa först undersöktes. Den iakttagna effekten bevisar varken mer eller mindre än det vi redan tidigare visste.

URD-projektet går vidare och Sten Lindgren i Co i Stockholm arbetare för högttryck. En folder har tagits fram och ska distribueras ut. Vi hoppas genom denna bredda kunskapen om projektet och få UFO-intresserade att aktivera sig genom att ställa upp vid undersökningar.

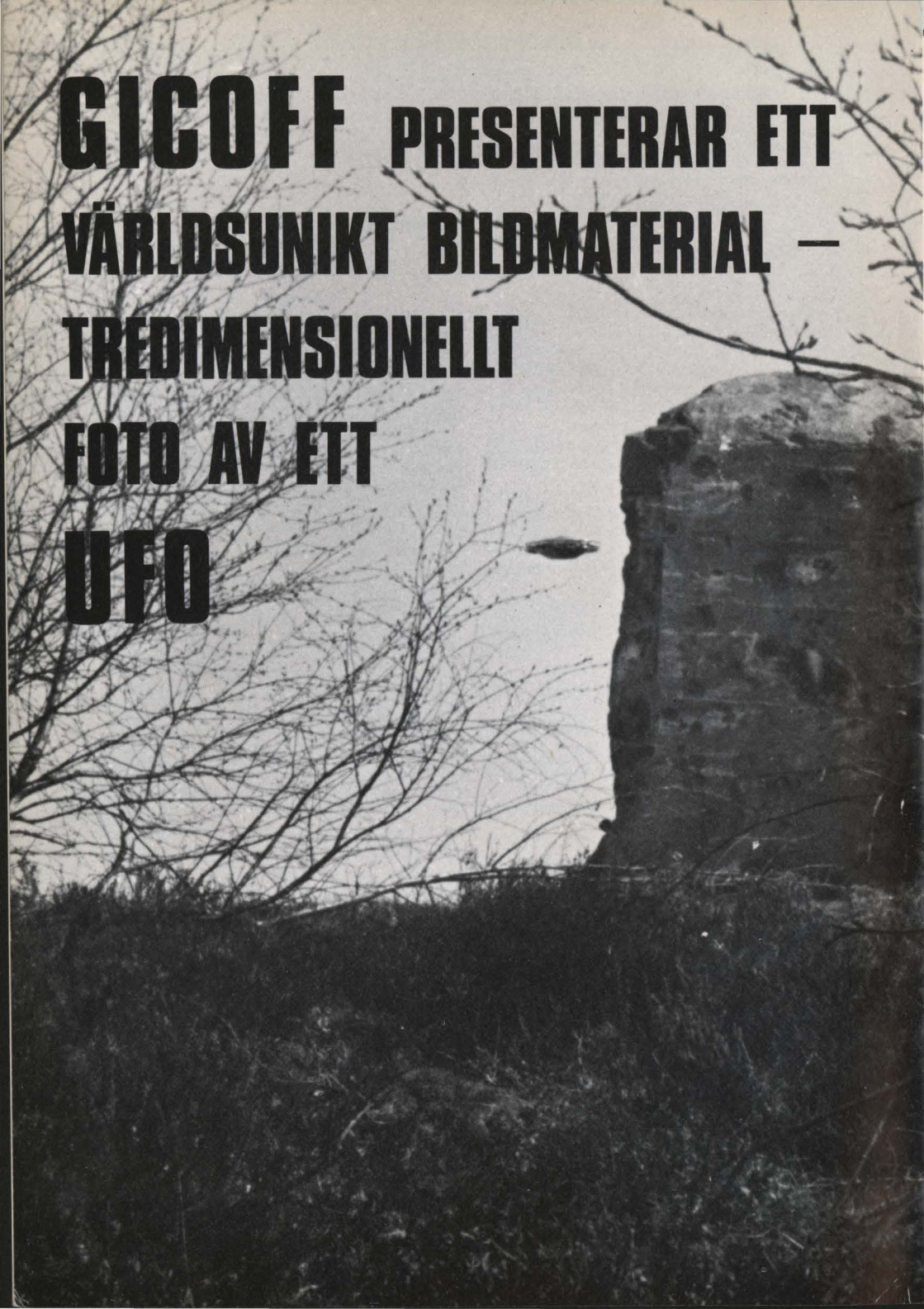
Beklagligtvis möter projektet fortfarande motstånd från vissa UFO-Sverige-grupper. Tydligt uppfattas vår verksamhet som om vi trampar vissa på tårna. Detta är en total missuppfattning. Det krävs förnyelse av UFO-verksamheten för att nå ut till andra grupper i samhället, än de nu redan intresserade. Detta är en väg, vilken kan existera parallellt med andra vägar.

UFO-observationer görs över hela landet och alltså behöver vi fältundersökare över hela landet. Här i södra och mellersta Sverige är avstånden relativt små och vi har gott om UFO-grupper. I Norrland däremot är avstånden stora och det finns få UFO-loger. Du som är norrlänning, vi behöver dig som aktiv fältundersökare. Våra resurser klarar inte av långa telefon samtal så fort en observation gjorts, för att inte tala om det omöjliga i att besöka vittnen.

Vi som arbetar med tidningen är inga journalister och gör heller inga anspråk på att vara det. Vi sätter ihop artiklar och formulerar UFO-observationer i ord så gott vi kan på den tid som står till buds. Vi hoppas dock att vi inte gör det lika intetsägande och krångligt som följande lilla mening illustrerar:

"Ärligt talat vet jag inte riktigt hur jag bäst ska uttrycka mig om saken men jag tycker att man på något sätt borde kunna vidta sådana åtgärder som jag för min del anser vara nödvändigt för att jag själv och andra med mig ska kunna företa sig och verka för sådant som väl ändå skulle kunna bidra till att någon eller några (jag vet inte så noga) inte ska behöva bli missförstådda när man ändå bara försöker säga vad man tycker."

GICOFF PRESENTERAR ETT VÄRLDSUNIKT BILDMATERIAL — TREDIMENSIONELLT FOTO AV ETT UFO

SENSATIONELL UPPTÄCKT

År 1971 på försommaren presenterades för pressen de märkligaste och skarpaste UFO-fotos som någonsin tagits. Det har gått 3 1/2 år sedan dess. Händelsens förlopp presenterades då i nr 3 av vår tidning och vi ska här återge händelsen i avkortat skick:

Den 25-årige truckföraren Lars Thörn åkte med sin moped på en av de småvägar som korsar Skillingaryds skjutfält i riktning mot "Stora Spänneberget", som ligger nordost om den lilla köpingen Skillingaryd i norra delen av Småland. Sonen Lars åkte med på pakethållaren och var vid detta tillfälle omkring 4 1/2 år.

Thörn berättade att han sett något blänka till över kullarna i nordostlig riktning. Han kunde se ett objekt sänka sig ned och röra sig horisontellt längs med terrängen. Träd, kullar och bergmassiv skymde stundtals objektet under dess färd.

Lars senior svängde in på en mindre väg som leder upp mot ett skyttevärn, vilket ligger högt beläget, i hopp om att därifrån kunna se objektet bättre.

Han stannade, hjälpte snabbt sonen Lars av och slängde ifrån sig mopeden. Han sprang upp längs en liten stig samtidigt som han upptäckte att han hade tappat ögonkontakten med objektet. Skymde bunkern objektet?

Han lämnade stigen - sprang in bland buskarna - där till vänster om bunkern över kullens krön stod objektet - stilla med undantag av svaga vaggande rörelser.

Här gällde det sekunder. Fort upp med kameran - första bilen tas stående. I all sin iver glömde han ställa in kameran. Den andra bilden tog han knästående efter att ha ändrat exponeringen något. Kameran var en sk spionkamera av märket Minolta 16.

Denna händelse tilldrog sig en solig förmiddag den 6.5.1971 klockan 09.55.

- o - o - o - o - o - o -

Tre stora fotolaboratorier:

Kodak AB, Hultins foto (svart-vitt laboratorium), Colorfoto (färglaboratorium) m fl har granskat negativerna och funnit dem vara äkta och samstämmigt uppgivit att det icke rör sig om någon inkopiering.

Det har varit mycken diskussion om detta bildmaterial mellan medlemmarna inom föreningen men det har varit svårt att få något grepp om bevisföringen så att denna ska tilltala både de övertygade och tvivlarna. Dessutom flyter ständigt nytt material in med nya händelser som väntar på att behandlas, så vi har fått lämna det här fallet gång på gång.

Emellertid hände nyligen något intressant, som kanske kan kasta nytt ljus över detta bildmaterial. Vi mätte upp avståndet mellan bunkern och objektet på båda bilderna och fann att det skilde något. Detsamma gällde även grenarna på buskagen i förgrunden. Vi mätte upp sk Homologa punkter och jämförde deras placering på fotografierna i förhållande till bunkern i sidled. Lars hade nämligen flyttat sig något, från höger till vänster mellan tagningarna.

Detta var något som vi kände till förut men inte reflekterat så mycket över. Om bildstereoeffekt hade vi även talat litet flyktigt vid några tillfällen, men inte riktigt allvarligt trott på. Vi gjorde ett par kopior av hygglig kvalitet i 7 x 10 cm:s storlek och (för att använda en stereoteknisk term) så preparerade vi ett stereogram av de båda bilderna. Någon justering måste till, därför att kameran hållits något snett vid den ena exponeringen och måste rätas upp något vid monteringen av stereogrammet.

Ett enkelt stereoskop tillverkas av tvenne försättslinser med samma dioptrital samt några pappbitar och klister.

Vår överraskning var stor när vi fick se resultatet.

forts på sid 17.

Det skulle bli "1974 års NÄROBSERVATION" men den gick vi inte på

L
A
P
P
V
E
R
K

- Jag låg i min säng, sjuk och hemma från skolan. Jag tittade ut genom fönstret och upptäckte något som cirkade omkring på himlen. Jag rusade upp och fram till fönstret och såg då ett föremål komma ner mot vårt hus. Min kamera låg intill fönstret. Jag tog den - samtidigt såg jag hur föremålet stack uppåt och in i ett moln som det hade jämte sig.

- Då trodde jag att det försvann för gott. Men efter ca 15 sekunder så fanns det där igen, på samma plats som det försvann. Jag hann aldrig uppfatta om det kom ut ur molnet eller ej. Plötsligt bara fanns det där.

- Det kom nu sakta och vad jag tyckte lite osäkert nedåt - stannade till - vickade fram och åter.

- Jag tog nu 5 bilder under det att föremålet cirklade omkring - bort och uppåt. Det sista jag såg var när det

med våldsam hastighet försvann uppåt och in i ett moln.

- Sammanlagt tog bägge observationerna ca en halv minut.

En 15-årig Värnamo-grabb berättar i en telefonintervju för GICOFF historien bakom 5 fotografier han tog den 21 mars 1974.

DETALJER:

Vi har ur hans uppgifter plockat en del som har visst intresse för fotoanalysen.

- Himlen var nästan helt mulen, bara några enstaka blå gluggar där solen lyste igenom.

- I vissa lägen såg jag liksom ett ljust band undertill.

- Jag tyckte mig även se att ytterkanten runt föremålets skiv-

formade del roterade runt. Det var väldigt svårt att se några detaljer på det. Föremålet hade oftast oskarpa konturer.

-Det jag däremot såg tydligt var att det var metallfärgat - i silverfärg.

BLUFF ELLER

Någon har slängt upp ett föremål.

Detta var fotoexperternas första kommentar när de såg bilden (endast en bild blev bra). Detta sades alltså innan negativet nagelfarits under kritisk granskning av experter.

DE FÖRESLOG:

Innan vi lägger ner alla tänkbara laboratorieprov på negativet, säg att fotoanalysen avslöjat: uppslängt föremål - tefatet är en bluff. Detta för att se hur grabben reagerar.

Vi vidarebefordrade påståendet till 15-åringen.

Det märktes ingen oro - och inget erkännande om bluff kom fram - dock märktes en viss tveksamhet och han vidhöll det han tidigare sagt.

ANALYTIKER:

**GUNNAR
BUNKER**

KOMMENTAR:

Vi har tidigare funnit att man har all anledning att vara försiktig i sina uttalanden när det gäller ensamma vittnen, vilka anser sig ha bevis i form av fotografier av vad de iakttagit.

Det visade sig vara en god idé även i detta fall.

FOTOANALYS:

Jag har noggrant studerat pojkens "UFO-bild". Bilden är tagen den 21 mars 1974 i lätt mulet väder med låga stratusmoln, 200 - 300 meter

Så här lätt är det att göra en serie "fina UFO-fotografier".

GICOFF:s fotoanalytiker har roat sig med att klippa ett "tefat" i papper, klistra det på fönstret och ta några fotografier.

Vad tycks om resultatet?

Forts på sid 16.

Anaglyfbilder — en glömd stereobildteknik?

Av Lasse Svennberg.

Med referens till det stereoskopiska bildmaterial vi presenterar i detta nummer av vår tidning, vill vi här ge en kort förklaring rörande stereobild-principen och tekniken kring anaglyfbildframställningen.

Stereobilder har vi väl alla någon gång kommit i kontakt med. De flesta har väl sett de trevliga WIEW-MASTER-bildskivorna med vackra motiv från hela världen eller sett film på bio där man betraktat bilden på filmduken med färgade glasögon i rött och blått.

Grundprincipen för stereobild är den, att man tar två fotografier på varje motiv och då med en sidoförskjutningsbas som normalt ligger mellan 60 och 65 mm, dvs det normala avstånd som ögonen är placerade från varandra. Längre respektive kortare bildbas kan förekomma i specialfall, vid flygfotografering t ex. Dessa två bilder monteras sedan bredvid varandra och betraktas så, att vänster bild endast iakttas av vänster öga och höger bild endast av det högra. Bilderna samman-smälter då till en plastisk bild på samma sätt som våra ögon registrerar saker och ting i vår omgivning.

Denna bildseparering kan tekniskt lösas på olika sätt. Den enklaste är att placera bilderna bredvid varandra och vid betraktandet hålla en pappskiva mellan ögonen och på så sätt separera bilderna vid betraktandet. Ett annat sätt är att projicera bilderna över varandra på en filmduk och ut från projektorn sända bildparet i skilda polarisationsvinklar, dvs vänsterbilden sänds ut mot filmduken i en viss ljusvinkel och den högra i en ljusvinkel motsva-

rande 90 grader i förhållande till denna. Bilden betraktas sedan med glasögon i vilka polarisationsfilter med "matchade" vinkelställningar är monterade.

En tredje metod som mer eller mindre fallit i glömska är den så kallade anaglyfmetoden (Anaglyf kommer från grekiskan: ana = upp, glyf = gravera, inrista). Denna metod är fördelaktig på grund av att den underlättar stereoseendet och har åtskilliga andra fördelar framför den först nämnda metoden. Enligt "Rollmanmetoden" trycks eller ritas de båda bilderna över varandra i blått och rött, som är komplementfärger. Man brukar välja rött på höger bild

Vad är att vänta?

Under 1980-talet kommer mer än 180 geostationära rymdsatelliter att sändas upp av olika länder.

Året en sekund längre. För rymdfarten kan en mikrosekund betyda avvikelser på miljontals kilometer.

Japanska forskare har upptäckt en ny elementarpartikel. Livslängd - en tiotusenmiljondels sekund.

Detta och mycket annat hoppas vi kunna berätta om i kommande nummer av GICOFF-Information.

och blått på vänster. Sedan betraktas bilden med filterförsedda glasögon där vänster öga är beväpnat med rödfilter och det högra med blåfilter (se figur). Det röda filtret släcker då ut den röda bilden och det blå filtret den blå bilden och styr på så sätt rätt bild till rätt öga.

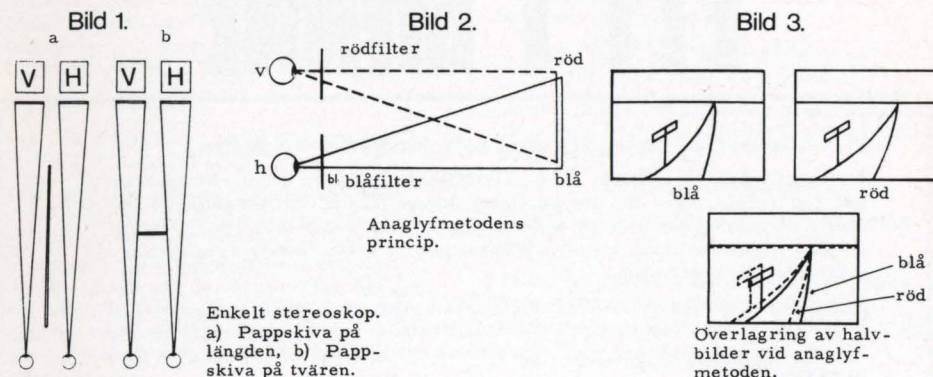
Metoden lämpar sig väl för bok- och tidningstryck av stereobilder. Varför anaglyfmetoden inte blev någon succé kan väl i viss mån bero på det ganska arbetssamma förfarandet med klichéframställningen och den tidsödande bildförskjutningspassningen före tryck-

ningen av bilden. Metoden används annars, om än i ringa omfattning, inom fotogrammetrin och där vid framställning av planimetriska och topografiska fotokartor. För den som vill förkovra sig ytterligare i detta ämne, kan vi rekommendera följande litteratur:

"FOTOGRAOMETRI" av Bertil Halbert (Norstedts förlag).

"Stereobild i foto och film" av Harold Zettersten (Nordisk Rotogravyr).

Skisserna i artikeln härrör från den sistnämnda boken.

Identifierbara föremål på väg ner!

Det finns möjligheter att få se identifierbara föremål på väg genom atmosfären. Lördagen den 11 januari i år såg besättningen på ett Swissairplan mellan Aten och Zürich ett objekt med sydostlig kurs när det passerade Venedig. Det lysande föremålet slog 15 minuter senare ned i Indiska Oceanen, några hundra kilometer från Malagasy (som förr hette Madagaskar), den stora ön på södra Afrikas ostkust.

- Amerikanska rymdflygstyrelsen NASA riskerar att ställa till med en katastrof genom att låta skrot från sina raketsteg okontrollerat störta tillbaka mot jorden, sade västtyska Bochum-observatoriets chef, Heinz Kaminsky.

NASA meddelade senare samma lördag att åtminstone en stor bit av Saturn-skroten (totalt var det 38 ton) hamnat i Atlanten ungefär mellan Azorererna och Marocko. Vid återinträdet i atmosfären hade det börjat studsas på de yttre skikten, varför det blev ett extravarv. "Landningsvarvet" hade gått över Los Angeles, Chicago, Quebec och Europa.

Chansen att sådant här rymdskrot skall hamna i bebyggda trakter är mycket liten. Skulle det trots allt inträffa, kanske man kan trösta sig med att det statistiskt sett bör ta flera tusen år till nästa gång

ETT UPP OCH ETT I MINNE

Starkt nedkortad sammanfattning från föregående nummer:

Fredagen den 30 augusti 1974 på kvällen sågs från engelska lastfartyget La Colina, som var ute på Bottenhavet på väg till Brahestad i Finland, en stor lysande kula sjunka ner till havsytan och sedan under kraftig rökutveckling stiga och försvinna i skyn. Meddelande gick till Härnösands kustradio.

Samtidigt gjordes två observationer i trakten av Sundsvall. Mycket tyder på att det var samma oidentifierade föremål som iaktogs från skilda utgångspunkter. Det kan tänkas ett samband mellan alla dessa observationer.

Till detta kommer, samma fredagskväll, rapporter från tre olika platser uppe i Norrbotten, ca 50 mil nordost om Sundsvall. Dessa tre skiljer sig på några punkter från de tidigare rapporterna, men en del gemensamma drag finns också.

Från Finland har vi ett pressklipp om att passagerarna på Bergö-färjan (fortfarande samma dag, samma tid på kvällen) sett ett ljusfenomen som föreföll mycket avlägset.

Vi klarade alltså av vittnesberättelserna i förra numret. Här kommer nu fortsättningen, efterforskningen och kommentarer.

I sitt frågeformulär uppger Stig Lindqvist att Militärstaben i Östersund kontaktat honom och ställt en del frågor angående tid, plats och fenomenets uppträdande. När han lämnat de upplysningar som önskades frågade han löjtnanten, som hette Nilsson, vad militärmyndigheten trodde det kan ha varit. Denne svarade då att det var ubåtsövningar på Bottenhavet vid den aktuella tidpunkten, så troligen har

det varit en raket som iakttagits.

Vi, GICOFF, tyckte det osade katt och tog därför kontakt med de militära myndigheterna för att höra om det verkligen hade varit någon övning eller om det bara var en enkel bortförklaring. Likaså tänkte vi höra efter om någon undersökning av den inrapporterade iakttagelsen hade utförts och vilket resultat man i så fall hade kommit till.

Karusellen igång

Så var karusellen genast igång. På milo Väst fick vi veta vart det var lämpligast att vända sig i detta ärende. Milo V föreslog att vi skulle ta kontakt med Milo N N. Sagt och gjort. Vi ringde upp Milo N N, dvs Milo Nedre Norrland, beläget i Östersund. Där får vi tala med kapten Wikberg på sjöoperativa avdelningen. Vi relaterar händelsen som ägt rum i Sundsvallstrakten och gör en förfrågan om det eventuellt har varit någon militärövning i området, samt vad kapten Wikberg trodde detta ljusfenomen härrörde från.

Kaptenen svarar:

- Ja det har varit skjutövningar denna kväll på Bottenhavet.

Men vid lite mer närgångna frågor med syfte på detta fenomenens egendomliga rörelser och vid frågan om det fanns militära raketer som kunde företa liknande manövrar blev det genast lite besvärligare att svara. Han bad med vänlig röst att få ringa upp om en stund, han skulle ta reda på uppgifter.

En stund senare ringer telefonen, lite överraskande, man trodde ju att det var hans sätt att avspisa oss genom att be att få återkomma.

Nu hade kapten Wikberg skaffat fram ett telefonnummer. På detta nummer skulle vi säkert kunna få bättre upplysningar eftersom allt material var nersänt till denna telefonadress, nämligen Förvarsstaben. Där skulle vi tala med någon på Underrättelseavdelningen. Det hela verkar skumt, sända ner materialet till Förvarsstaben när fenomenet orsakats av en vanlig militärövning.

O K, vi ringer upp Förvarsstaben. I växelns frågas vem man önskar tala med.

- Någon på Underrättelseavdelningen, svarar vi.

- Vem vill ni tala med på U-avdelningen?

Vi talar om vårt ärende och får svaret:

- Då skall ni få tala med V B.

V B ?? Jaså, jaha. Vad kan nu detta vara, blev första tanken. Står förkortningen möjligen för Ydare Befordran eller för ... ? Kanske är det någon typ av sluss för frågvisa personer, var en av många tankar som ilade genom hjärnan medan vi väntade på att få tala med V B.

V B svarar (V B var namnlös). Åter relateras händelsen som ägt rum i Sundsvallstrakten. Svar:

- När det gäller sådana saker har vi många specialister. (?)

Åter väntan i telefonen. V B återkommer och ber oss tala med Underrättelseavdelningen -

- Jag skall koppla över er.

Hoppsan, var inte detta U-avdelningen?

O K, ny väntan. Så svarar specialisten, en kapten vid namn Lokindh. Samma visa igen, relatera händelsen.

Här visste man svaret:

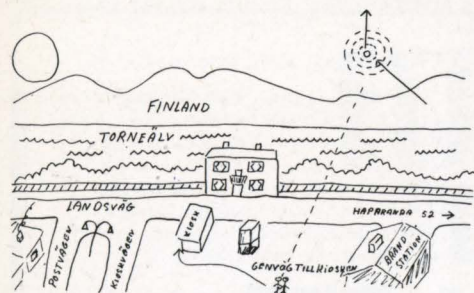
Inga militärövningar, det var en raketuppskjutning, troligen rysk.

Vad gjorde den raketerna nere vid Bottenhavets yta och över skogstopparna utanför Sundsvall? (Oh förlåt, nu svävade visst tankarna ut i fantasin eller var det i rymden kanske. Åter till verkligheten och telefonsamtalet med specialisten.)

När vi krånglar till det med att ännu en gång beskriva fenomenets rörelser, dalande ljusboll som stannar över vattenytan (alt terrängen), står stilla en stund och far iväg upp mot skyn med full fart - och sedan ställer frågan om en raket kan göra detta blir det för mycket även för en kapten på Förvarsstaben. En ny hänvisning.

- Ring FOA. Be att få tala med Tage Eriksson.

- Jaha tack. Kan vi få ballongen, förlåt numret, till FOA?

Jodå, det gick bra.

Vi slår det nya numret och ber att få tala med vederbörande. Tage Eriksson svarar och händelsen relateras åter.

"Puh".

Jo, där hade man kommit fram till den troliga lösningen. Det rörde sig sannolikt om en rysk raketuppskjutning. Något om "ett andra raketsteg som tänds och något som faller o s v", lät förklaringen.

Även här ställer vi en del frågor som blir för svåra att svara på och samtalet går över på Försvarets låga anslag och att dessa pengar används till mer ändamålsenlig forskning. Pengarna räcker inte till sådana här undersökningar m m.

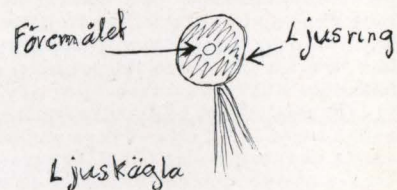
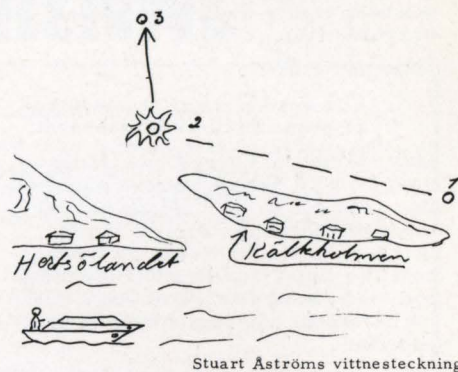
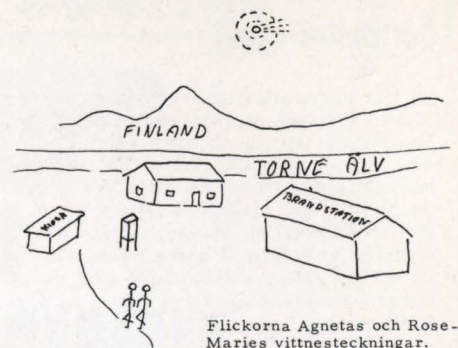
Nähä, tänkte vi, det vanliga på FOA.

Mycket mer var väl inte att orda om i den här saken vid det här laget. Det var bara att tacka och säga adjö.

- o - o - o - o - o - o -

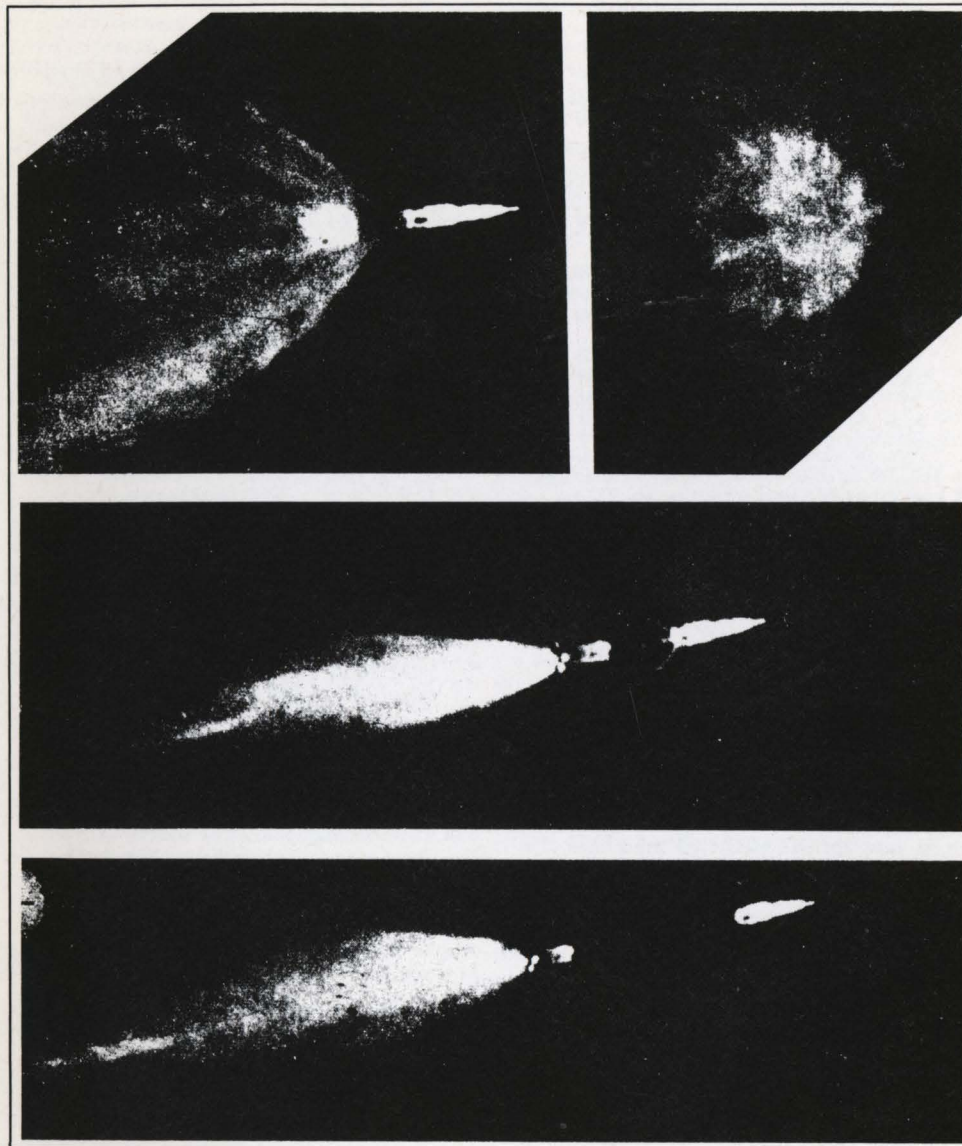
Hur mycket närmare lösningen hade vi kommit? Inte ett dugg och det var väl i ärlighetens namn inte väntat heller.

Hela tiden vi, GICOFF, talade om händelsen i Sundsvalls-trakten och fartygsobservationen svarade Försvars-

Jämför vittnenas teckningar med fotografierna från en raketuppskjutning. Flera detaljer överensstämmer.

Dessa bilder visar en amerikansk raketuppskjutning

staben och FOA:s talesmän som om det gällde observationerna i Norrbotten. Märk, när vi tog kontakt med dessa olika myndigheter var vi ute efter upplysningar om händelsen i Sundsvalls-trakten. Det var aldrig, från vår sida, tal om händelsen uppe i Norrbotten. Det var de personer vi talade med som ideligen spårade över till dessa observationer.

När vi tog kontakt med ovan nämnda myndigheter hade vi inte avslutat undersökningarna med Norrbotten-fallen. Men nu när dessa är klara är vi också överens med FOA till viss del. Det har säkerligen varit en raketuppskjutning som iakttagits i Norrbotten och på Bergö-färjan i Finland (se nedan).

Men vad vittnena på "La Colina" och vittnena utanför Sundsvall och Härnösand såg, som frågan gällde, det fick vi inget svar på.

Vi, GICOFF, kan fortfarande inte förstå hur en raket kan uppföra sig på detta egendomliga vis.

Åter kontakt med Milo N N

Vi var inte riktigt nöjda med FOA:s uttalande som ni kanske förstår. Därför tog vi ånyo kontakt med Milo N N och fick denna gång tala med major Lundholm.

Major Lundholm sysslar med undersökningar och utredningar av denna sorts ärenden. Under samtalets gång fick vi veta att han hållit på med detta i fyra år. Under alla dessa år har han gjort en hel del utredningar och de flesta observationer har haft en naturlig förklaring, säger majoren. Men några få procent har ej gått att förklara. Vidare säger major Lundholm:

- Fallet i Sundsvalls-trakten och Bottenhavet den 30 augusti i år är det mest intressanta jag har varit med om.

Vi får hålla med honom, det är en mycket intressant observationsserie. Likstämmande vittnesrapporter, i stort sett samma tidpunkter för observatio-

nerna, telefonplingande vid närvaro av det mystiska föremålet m m.

Vi jämförde de uppgifter som vittnena lämnat till Milo N N och de GICOFF hade erhållit och det var inga nämnvärda avvikelser.

Fallet diskuterades men varken major Lundholm eller vi, GICOFF, kunde under samtalets gång finna någon direkt naturlig förklaring.

Att FOA:s "lösning" med en rysk raketuppskjutning inte var så värst trovärdig var vi eniga om. Att det rörde sig om någon ubåtsövning i Bottenhavet kan vi väl utesluta eftersom major Lundholm inte kände till något om någon sådan. Ljusfenomenets egendomliga uppträdande avfärdar automatiskt denna teori.

Som ni ser så går FOA:s och major Lundholms åsikter isär. Major Lundholm bedömer denna observationsserie (Sundsvall - Härnösand och fartygsobs) som mycket intressant och tror inte det rör sig om någon raketuppskjutning, men FOA säger motsatsen.

Ja, ni får själva bedöma vad ni tror. När vi frågar major Lundholm om han som privatperson tror att det finns UFO:s, svarar han:

- Något är det.

Skjutvarning utfärdad?

Vid skjutövningar brukar det ju utfärdas skjutvarningar vilket är allmänt känt. Därför tog vi kontakt med Sundsvalls Tidning för att kontrollera om det hade varit eventuella militärövningar den aktuella dagen, som det påstods på vissa håll.

På tidningens arkiv gick man igenom samtliga nummer av S T för vecka 35 (26 - 30 augusti) men inget meddelande om skjutvarning hittades.

Är det inte ganska oansvarigt att ha ubåtsövningar i trafikerade farvatten utan att varna allmänheten?

Vi kan nog på goda grunder avfärda påståendet om militärövning.

Raketuppskjutning

När FOA nämnde raketuppskjutningar tyckte vi det var säkrast att koppla in våra satellitexperter i Stockholm, Björn Gimle och Sven Grahn, för att kontrollera denna sak.

Båda kunde vid genomgång av augusti månads satellitlistor för väntade uppskjutningar och störningar, och slutlig lista för vad som hände i rymden denna månad, inte finna något som gick att sätta i samband med den tidpunkt som vi var intresserade av, nämligen den 30 augusti omkring kl 20.30.

Inga ryska satelliter uppsända mellan den 29.8 kl 16 och den 11.9 kl 19 blev svaret.

Med andra ord får vi avfärda teorin om satelliter.

Men, säger civ ing Björn Gimle, "vittnesuppgifterna från Norrbotten stämmer dock förbluffande väl med tidigare observationer av uppsändningar från Plesetskbasen (identifierade av Sven Grahn).

Det kan alltså möjligen vara en misslyckad uppskjutning eller ett försök med en jonofärsforskningsraket i Sovjet, möjligen Nordnorge, eller ett prov med en ubåtsrobot (knappast troligt i detta område)."

GICOFF tog kontakt med Esrange för att höra om de eventuellt hade gjort några uppskjutningar den aktuella dagen men där hade inte förekommit något detta datum. Senaste aktiviteten hade varit den 23 augusti. Då hade man sänt upp forskningsballonger.

Slutkommentar

Observationerna i Norrbotten och på Bergö-färjan i Finland, som samtliga är mycket likstämmande, får vi väl anse gälla ett och samma föremål. Tidsmässigt stämmer de bra överens, likaså deras händelseförlopp och samtliga vittnen säger att det befann sig på hög höjd. Jämför man vittnernas skisser av fenomenet är de också väldigt lika.

Här har det troligen rört sig om en sovjetisk jonofärsforskningsraket, som civ ing Björn Gimle säger. Det finns väl inte mycket mer att säga om dessa observationer.

Men vad Stig Lindqvist och Johannes Menzel med vänner samt fartygsbefälen på "La Colina" har iakttagit är mer svårförklarligt.

Det som gör oss lite konfunderade är att dessa observationer tidsmässigt stämmer så bra överens med Norrbotten-fallen, men däremot utseendemässigt avviker ganska betydligt.

Inte kan väl fantasin ha skenat iväg så väldigt och varför just bara i detta område?

Varför gjordes inga iakttagelser mellan Härnösand och Luleå, en sträcka på närmare 40 mil fågelvegen?

Svaret är väl, får vi förmoda, att det är två helt skilda fenomen som observerats.

Som vi konstaterat, en raketuppskjutning över Norrbotten, men någon lösning har vi inte lyckats komma fram till på observationerna i Sundsvalls-trakten, varför ett UFO-fenomen är det mest troliga där.

En intressant detalj framkommer i Stig Lindqvists rapportformulär, nämligen att det plingade i telefonen när ljusklotet befann sig över skogen.

Det är ett fenomen som tidigare har rapporterats i samband med UFO-observationer. Detta plingande tyder på någon sorts elektromagnetisk störning, vilket ofta uppmärksammas när UFO:t befinner sig nära observatören. Likaså strömvavbrottet, som Lindqvist säger uppstod i området där ljusfenomenet uppträdde, tyder på att det har varit ett UFO som varit synligt.

Iakttagelserna är av sådan ovanlig karaktär att det inte går att finna någon naturlig förklaring till dem. Med andra ord får vi förklara dessa tre iakttagelser som UFO-fenomen tills ytterligare detaljer framkommer som kan styrka en naturlig lösning på observationerna.

Ett annat fenomen som vi inte kan bevisa har något samband med observationerna utan bara nämner i förbifarten är följande:

Ett strömavbrott inträffade den 30 aug i både Sverige och Finland klockan 19.25 och varade i 10 - 30 minuter. I Sverige berodde det på ett brytarfel i sydöstra Norrland enligt Vattenfalls kommuniké. Om detta har något samband med UFO-observationerna är svårt att säga, det är ju en tidsskillnad på en timme. Det intressanta är ju att UFO-fenomenet uppträdde i sydöstra Norrland.

- o - o - o - o - o -

Källor:

Sundsvalls Tidning av den 1.9.74.
Västernorrlands Allehanda av den 31.8 och 2.9.74.

NSD av den 31.8 och 4.9.74.
Vasabladet av den 1.9.74.
Ifyllda frågeformulär av den 9.9, 14.9, 16.9, 30.9 och 3.10.74.
Telefonintervju med Stig Lindqvist den 27.9.74.
Telefonkontakt med Sundsvalls Tidning den 1.10.74.
Telefonkontakt med Härnösands Kustradio den 7.9 och 19.9.74
Telefonkontakt med Milo N N den 27.9 och 1.10.74.
Telefonkontakt med Försvarsstaben den 27.9.74.
Telefonkontakt med laborator Tage Eriksson, FOA, den 27.9.74.
Telefonkontakt med civilingenjör Sven Grahn den 2.11.74.
Telefonkontakt med civilingenjör Björn Gimle den 30.9 och 8.11.74.
Telefonkontakt med Esrange den 7.11.74. ■

DET SKULLE BLI "1974 ÅRS

forts från sid 7

eller något högre. Negativen (Neg färgfilm 80 ASA) visar repor, fingeravtryck och smutsprickar på glas och ovarsam behandling efter framkallning. Fyra bildrutor framför den aktuella exponeringen är helt blanka men visar svaga märken i kanten uppkomna av statisk urladdning vid hastig framdragning av filmen. Att det avbildade föremålet skulle vara ett UFO anser jag vara uteslutet. Föremålet som är belyst bakifrån är fullkomligt utan detaljer. Figuren är starkt underexponerad, medan motivet i övrigt visar normal teckning såväl i skuggor som högdagrar.

Vid mycket stark förstoring av figuren märks en markant överstrålnings-effekt runt "UFO:ts" kanter, vilket ytterligare stärker min teori att ett "tefat" tillverkats och sedan klistrats på en fönsterruta, varefter bilden exponerats.

Bilder av detta slag är mycket lätta att framställa, även med en relativt

enkel fotoutrustning eller utan någon större fototeknisk kunskap. Bilderna är emellertid ganska lätta att avslöja.

Jag har för illustration framställt en bild genom att klippa till ett tefat i papper som sedan klistrats upp på en fönsterruta, varefter bilden tagits. Detta "UFO" anser jag nog vara en bra bit mer övertygande än 15-åringens.

SLUTORD.

Ja, så långt en av GICOFF:s fotoexperter. Vi får väl i föreningen försöka uppskatta att folk söker skoja oss med hemmagjorda "tefat", men det kostar förstås en hel del tid och pengar.

Vidare är det ju tråkigt för de personer som blir "avslöjade" - kanske särskilt om de inte kontaktat oss på eget initiativ utan av någon annan person lurats att försöka bluffa oss. ■

SENSATIONELL UPPTÄCKT

forts från sid 5.

Världens första kända stereobild ett UFO..

Samma bild presenteras som bilaga i detta nummer fast med den skillnaden att den är utformad efter Anaglyftek-niken, där bilden bekvämt kan betraktas med stereobrillor. Effekten blir densamma som vid betraktning i stereoskop.

Vad har vi nu vunnit på denna upptäckt?

Vad är det som gör att Thörns bildmaterial får förnyat intresse?

SVAR:

En vanlig, platt, tvådimensionell bild går det lättare att manipulera med än med en 3-D-bild.

Det skall väl gå lika bra att fuska med en 3-D-bild, kanske någon säger?

Svaret är: Visserligen, men det är betydligt svårare och vederbörande bör då ha god insikt i stereoteorien och gå mycket tekniskt raffinerat tillväga. Minsta blunder, och det hela avslöjas lätt. All retusch avslöjas lätt, klumpiga inkopieringar likaså.

Nu frågar någon kanske:

Tror Ni inte på Lars Thörn?

SVAR:

Vi vill så gärna tro på alla som sänder in vittnesuppgifter till oss, tänk för all del inget annat, men på grund av den enorma bevisbörda man från negativt håll kräver av oss när det gäller ett så kontroversiellt ämne som UFO-fenomenen representerar så måste vi som regel alltid intaga en försiktig hållning när det gäller vittnesmål av det här slaget för att inte gå på allt för många minor. ■

Risken är stor ändå, det får vi allt som oftast erfa. Många har försökt bluffa oss, men som regel avslöjas de på grund av att de inte gått tillräckligt raffinerat tillväga.

Därför kan vi inte helt sätta tilltro till någons vittnesmål resp bildmaterial utan att först göra en grundlig förundersökning av fallet. Och någon sådan kan ej bli av förrän man fått fatt i en tråd att nysta på. Vi hoppas på förståelse för detta från allmänheten.

Vår förhoppning är nu att dessa nya rön ska öppna ytterligare möjligheter att bearbeta Thörns material på ett vad man kallar seriöst sätt som kan tilltala de troende resp tvivlande fallangerna rörande detta ämne.

Då det inte längre rör sig om en platt 2-D-bild utan en av 3-D-kvalitet, kan man börja föra resonemang om vinklar, trigonometriska mätningar m.m.

Vi kommer att längre fram presentera en mängd intressanta data rörande dessa bilder i vår tidning så att även Ni och andra som läser den och som är tekniskt och teoretiskt intresserade, ska kunna vara med och framlägga synpunkter på denna händelse. Skriv då gärna ned era reflektioner och sänd in dem till oss.

Vi här på GICOFF hoppas slutligen att det nyligen påbörjade samarbetet mellan de svenska UFO-föreningarna i landet inom ramen för Projekt URD kan samla sina kraftresurser för att kunna tackla denna intressanta UFO-händelse och om möjligt kunna ge den en rättvis bedömning.

Vänlig hälsning

GICOFF - Red. ■

UFO-fenomenet och polismyndigheterna

Av Alf Tollhag.

Del 3.

VIII

Förvånade polismän såg flammande UFO

*10

Denna händelse ägde rum strax före midnatt den 19 februari 1974 på Highway 52.

Polismannen Jim Preiss som befann sig på patrullering på Highway 52 i utkanten av Rochester Minnesota upptäckte ett underligt ljusfenomen. Han var inte ensam om att se det, ty ett dussintal bilister stannade sina bilar på vägrenen och steg ur för att titta upp mot himlen.

Här nedan följer nu Jim Preiss' beskrivning av det inträffade:

- Jag följde UFO:t och höll det inom synhåll under ca 8 km. Jag stannade också och samtalade kort med några av de dussintals bilister som stannat på vägrenen för att titta på det underliga föremålet. De var ganska upprörda eftersom de inte hade någon förklaring till vad de såg.

När UFO:t stack iväg fortsatte jag förföljandet. Det var dock hopplöst att hinna upp det. Plötsligt steg det mycket snabbt och inom sex sekunder var det utom synhåll.

Det hela började med att jag

plötsligt ca 300 meter framför mig fick se detta underliga föremål med jetstrålar från undersidan. Jag stannade och steg ur bilen för att få en bättre överblick av situationen. Föremålet rörde sig över vägen utan ett ljud. Det befann sig på en höjd av ca 30 meter över marken när det sakta började att glida bort. Jag beslöt mig för att försöka följa efter det.

Efter att ha följt föremålet ca 1,5 km stannade Preiss på samma ställe där Jim Kuhlman hade parkerat sin lastbil för att titta på fenomenet. Kuhlman berättar:

- Jag fick nypa mig själv för att övertyga mig om att det var verklighet. När föremålet passerade nästan rakt ovanför mig kunde jag tydligt se att det hade en nästan fyrkantig bas och en kupol på toppen. Storleken var ungefär som tre långtradare och hastigheten ca 50 km/tim. Det underliga var att det tycktes ha fem rader med efterbrännkammare liknande dessa som jetplanen har. Sex strålar av skarpt orangelysande flammor strömmade ut från varje rad. När det passerade ca 30 meter ovanför mig hördes inget ljud alls.

*10. National Enquirer från 19. 5. 74.

IX

Tre förbluffade poliser ser UFO utföra flygkonster *11

Tre polismän, en f d radarobservatör och dennes fru såg en skrämmande luftcirkus över östra Missouri på kvällen den 12 juni 1973.

- Jag såg fem av dem, berättar Pete Bishop, en av poliserna.

De hade en skarp ljus färg ... små som stjärnor. Först trodde jag att det var ett flygplan, men jag har aldrig sett ett flygplan utföra sådana manövrer. Det måste ha varit UFO:s. Det kan inte ha varit något annat.

De flög på rak linje med otrolig hastighet och sköt sedan rakt upp i en 90 graders vinkel. Det var fantastiskt att veta att man såg någonting utifrån världsrymden.

UFO:na upptäcktes först av Bob Baumbach, 31 år och f d radarobservatör. Han och hans fru Patricia, 26 år, promenerade i närheten av sitt hus i St Charles vid 21. 30 på kvällen den 12 juni 1973.

- Jag råkade titta uppåt och fick då syn på ett föremål som rusade fram över himlen, berättar Bob.

Polisman Reuben Abbington var först på platsen.

Jag blinkade flera gånger och hade svårt att tro på vad jag såg. Det var en mycket klar kväll, men det fanns två större molnområden i fjärran. Föremålet rörde sig mellan molnen.

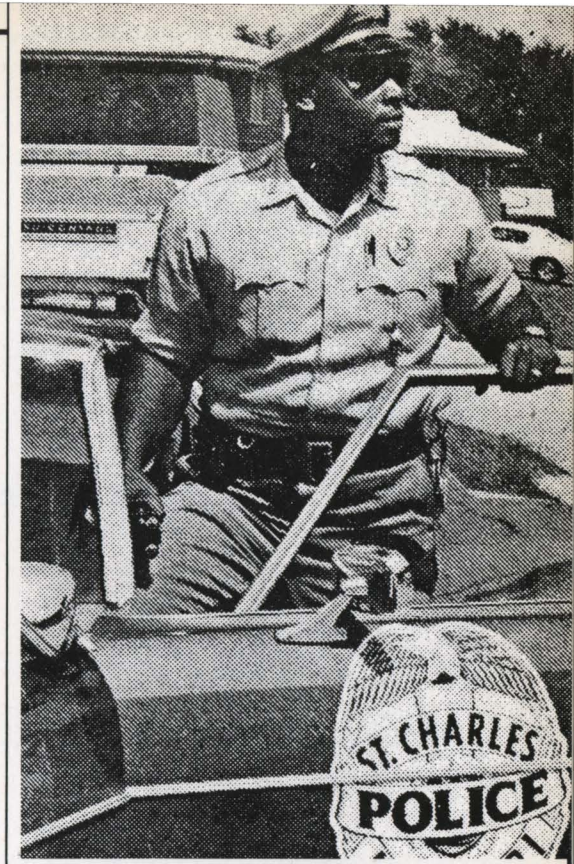
Plötsligt sköt ytterligare ett föremål ut ur molnet, sedan ytterligare ett o s v tillsammans fyra styc-ken.

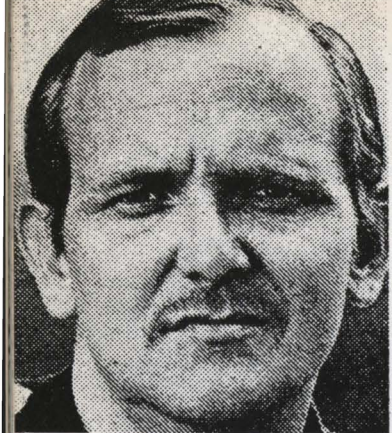
Alla var isblå i färgen och inga ljud hördes från dem. De lämnade inga spår eller avgaser efter sig.

De pilade fram och tillbaka med oerhörd hastighet. Det var som att se en fantastisk luftcirkus.

Bob och Patricia Baumbach upptäckte UFO:t.

*11. Ibid från 21. 10. 1973.

Polisman Roy Clarke, ett av många vittnen.

Bob Baumbach larmade polisen. Den förste polisman som kom till platsen var Reuben Abbington, 31 år:

-Först kunde jag inte se något. Men så plötsligt fick jag syn på föremålen där de pilade fram över himlen med blixstens hastighet. Jag tittade i en halvtimme och såg inalles 3 föremål. Deras manöverförmåga var rent otrolig.

Poliserna Roy Clarke och Pete Bishop anlände en stund senare till platsen:

-Ett UFO befann sig 1,5 - 3 mil borta och då en flygmaskin passerade ganska nära oss, flög UFO:t ikapp den på två sekunder. Jag tror inte att piloten såg UFO:t eftersom det uppehöll sig strax ovanför planet. Strax därpå försvann både planet och UFO:t in i ett moln.

Senare visade det sig att man på radarcentralen på flygplatsen i närheten hela tiden kunnat följa planets väg men att man inte sett till några främmande eken i närheten av detta.

X

Polis från Los Angeles förföljde UFO 5 km *12

Händelsen ägde rum den 12 november

*12. National Enquirer från 24.2-74.

1973 under polisens nattpass. Polis-männen John Wynkoop och C C Smith blev beordrade att åka mot östra utkanten av Los Angeles för att undersöka en inkommen rapport om ett underligt flygande föremål där.

Vad de inte hade väntat sig var att de skulle få se föremålet - vilket de dock gjorde. Just när den mystiska "farkosten" började avlägsna sig lyckades Smith ta en bild av den från insidan av bilen, men en bortglömd blixtkub orsakade tyvärr en reflex som delvis förstörde bilden.

(Anm. Detta är samma rapport som nr 1 men här i mera detaljerad form, ur en annan källa.)

Smith berättar:

-Jag minns det helt tydligt föremålet var ovalt utan öppningar eller beteckningar, och det var skarpt glödande. Ljuset var så starkt att det nästan skiftade i blått. Det sänkte sig sakta i en 45 graders vinkel, men plötsligt började det att stiga igen.

Polismännen följde föremålet på marken med stor hastighet.

-Plötsligt, mitt under jakten, stannade UFO:t och blev liksom "hängande" i luften, sedan sköt det rakt upp med en otrolig hastighet och försvann i sydväst.

Ytterligare en polis, Sam Chitjian, bekräftar riktigheten i rapporten.

XI

Mystisk våg av UFO:s rapporterade i massobservation *13

"Något slags utomjordiskt liv ett rymdskepp ett avlångt föremål med klart vitt ljus ingen vanlig flygmaskin"

Så ungefär beskrev upphetsade polismän den mystiska våg av UFO:s som

rusade fram på himlen över Georgia och Alabama den 8 och 9 november 1973. (Anm. Se GICOFF-Information nr 6/-73.)

De flesta av de många polisobservationerna gjordes under de tidiga morgontimmarna när andra människor låg och sov.

Åtminstone 11 polismän medger att de sett underliga himlafenomen.

Inget av UFO:na spårades av radar.

De flesta av polisrapporterna beskriver ett snabbgående basketbollliknande objekt, klart upplyst av röda, gröna och orange färger, blinkande eller pulserande. (Anm.

Se även GICOFF-Information nr 3-4 för 1973 sid 35 f f.)

Polismannen Sam Taylor berättar:

- Det var avlångt, men inte tillräckligt smalt för att vara cigarrformat. Det verkade vara ett solitt föremål och det gav ifrån sig ett skarpt vitt ljus.

Polismannen Billy Clayton, Alabama, hyser inga tvivel om att det verkligen var en utomjordisk farkost man hade sett, och hans kollega James Smith håller med honom.

Fortsättning i nästa nummer.

BALLONG ÄR EJ TRYCKSAK

Ibland innehåller tidningarna de mest häpnadsväckande påståenden.

Skulle inte ballonger vara trycksaker??? Så som FOA brukar trycka på dem...

A sånt tryck som de själva kan få upp ibland... - se artikeln

VÄRLDSHISTORIENS MÄRKLIGASTE VADERBALLONG.

Glöm ej att berätta för Dina vänner om

GICOFF

Den bästa hjälp Du kan ge oss.

UFO-RAPPORT

är namnet på en fakttidskrift som behandlar de FLYGANDE TEFATENS gåta.

Förutom rapporter från landningar, observationer och kontakter med humanoider, behandlar tidskriften aktuella forskningsrön, astronomi, teknik, världsproblem m m. Tidskriften utkommer varje kvartal och kostar endast kronor 15 per helår.

Begär GRATIS provexemplar från:

NRCOFF
c/o B. Tingstedt
Sturegatan 32 A
571 00 Nässjö

Du kan också prenumerera direkt:
Postgironummer 88 31 76 - 0
B. Tingstedt.

NATTLIGT BESÖK

Många minns säkert Leif Andersson som i TV-tävlingen "Utmaningen", en fortsättning på 10 000 kronorsfrågan, dök upp som en komet och imponerade med sina kunskaper i astronomi. Han kunde göra sitt stora intresse till sitt yrke och har nyligen doktorerat i USA, där han arbetar som forskare.

GICOFF har fått Leifs tillstånd att publicera kortnovellen "Natligt besök", som han ursprungligen skrev för sitt stencilerade science-fiction-blad STÅLFANEN. Den har också varit införd i ORION, organ för Malmö Interplanetariska Sällskap, samt i Brevcirkeln ARCANUM.

Betraktelsen är inte att se som någon rapport. Leif har inte sett något UFO men "håller alla möjligheter öppna".

Varför landar den inte?

Den matt silverfärgade skivan hänger stilla i luften över Monte Solaros branta sluttning. Inte ett ljud förräder dess existens i nattens stillhet. Endast en svag reflex från den nedgående månen gör att jag ännu kan urskilja den.

Jag tvivlar ett ögonblick på mitt eget omdöme. I denna stund har den bleka diskusen där borta min fulla uppmärksamhet. Jag vill gärna tänka att de många nattliga timmar i tysta stjärnors sällskap som jag tillbringat vid mitt teleskop har gjort mig kvalificerad att göra en kritisk bedömning av egenskaperna och - först och främst - realiteten hos varje himmelskt fenomen som jag kan komma att se gästa natthimlen.

Men min erfarenhet som observatör inkluderar inte silvergrå skivor som rör sig med ofattbar hastighet över skyn. Nu har jag fått se ett oidentifierat flygande föremål. Detta är vad jag bett om, vad jag har väntat på. Nu har jag fått det tillfälle som jag hoppats på, men aldrig riktigt trott att jag skulle få - att med min vetenskapligt kritiska blick kunna säga:

"Se så lätt en oskolad iakttagare kan bedras av ett visserligen sällsynt men förvisso fullt naturligt atmosfäriskt fenomen. Se vilken god, men inte perfekt

illusion, som fysikens lagar här har framskapat."

Ändå stirrar jag fascinerat på den svävande kroppen under bergssidan, mindre än en kilometer bort, och jag är reservationslöst övertygad om dess fysiska realitet. Jag vet att den är lika solid som det vitkalkade taket som jag står på.

Och inte bara det. Skivan där borta är inte bara verklig. Den har liv. Föremålet är en farkost, styrd av intelligenta varelser.

Beviset för mig är uppenbart, entydigt och otadligt. Det utgörs helt enkelt av min tveklösa kapitulation inför det faktum som jag för få timmar sedan skulle hånfullt avfärdat som rent nonsens.

Att vår planet har besök från en fjärran värld.

Jag skulle inte av egen kraft kunna acceptera ett sådant faktum, även om mina ögon vittnade för dess sanning - inte med en så fast rotad övertygelse om omöjligheten av det som nu utspelas framför mig.

Men nu tror jag;

Och det beror på - ty det måste bero på - att jag inte själv sköter evaluandet av det observationsmaterial

som mina sinnen har tillhandahållit mig i natt. Jag har fått hjälp.

Jag har alltid med skepsis lyssnat till ufo-logernas vittnesbörd. Jag har alltid ansett att man inte kunnat komma med konkreta bevis för den trafik av interplanetariska resenärer som de vidhåller ständigt pågå i vår atmosfär. De har heller aldrig kunnat finna för mig acceptabla svar på några mycket enkla frågor om våra kosmiska besökarens beteende. En underbar effektiv sådan fråga är:

Varför landar de inte?

Varför har aldrig ett UFO landat i närvaro av många människor bland vilka finns erkänt vederhäftiga personer som inte är från början engagerade på den "troende" sidan?

Den frågan tränger sig nu på mig:

Varför landar ni inte?

Se - observatoriets tak är plant och stort, och med en sådan farkost som er finns ingen risk för att huset inte skall hålla.

Kom, jag vill så gärna se er på nära håll. För inte är ni väl rädda för människor? I vilket fall är jag ensam, en ensam astronom på taket av Osservatorio Svedese, medan Anacapri sover. Här och nu, i nattens tystaste timme på fridens och skönhetens ö, hälsar jag er, gäster från världsrymden, välkomna. Varför landar ni inte?

Plötsligt inser jag svaret. (Men inser jag det själv?) De (Ni ...?) är i ett avseende lika begränsade som vi jordvarelser. Varför skall man göra något som alla ens sinnen vill avråda från och ens instinkt med skräck ryggar inför?

De kan påföra en mänsklig hjärna en stämning eller en känsla med högt differentierat innehåll;

Lika väl är de mottagliga för det som var tankeapparat frambringar.

Vilket fasansfullt öde det skulle vara att tvingas landa bland dessa jordemänniskor. Att känna deras misstänksamhet, främlingshat och planetära, nationella och individuella egoism stå som en taggtråds-krönt mur, bevakad av torn där skarpskyttar spyr ut sitt hat och sin skräck mot dessa som kommer utifrån. Varför skulle man landa i helvetet?

Det är med en egendomlig känsla jag upptäcker att jag stått flera timmar på samma ställe på observatoriets tak och som förhåvad stirrat på den elliptiska konturen som avtecknar sig mot bergssidan. Vid midnattstiden hade jag sett den komma in över Capris sydvägg, fångat en kort reflex från månen då skivan svängde in under Monte Solaros branta sluttning, samtidigt som dess oerhörda hastighet minskades till stillastående. Nu syns redan bergskammen avteckna sig mot en ljusnande himmel, och snart kommer solen att vara uppe för dem som bor nere i Capri stad på andra sidan den mäktiga klippmuren.

Med gryningen följer aktivitet. Rymden fylls av utstrålningen från mänskliga hjärnor.

Rymdskeppet rör sig. Inom ett ögonblick har det nått en hastighet som på några sekunder för det ut över havet i väster.

Snabbt försvinner det i fjärran. Ty stillheten har upphört. Natten är slut. ■

GICOFF-inf.
I nästa nummer bl a:

Astronauter ser också UFO:s
— men mycket förtigs....

Staffan Stigsjöös bok
TEFATSFOLKET
-vänner eller fiender?
anmäls här av Alf Tollhag.

Tefatsfolket — vänner eller fiender?

I GICOFF-Information nr 1/1974 recenserades Stigsjöös bok "Tefatsfolket ser oss". Genomgående var det ganska fin kritik som gavs åt denna bok.

Tyvärr går det inte att på samma sätt rosa denna nya Stigsjöö-bok.

Man får väl anta att den är tänkt som en fortsättning och utveckling av "Tefatsfolket ser oss", i så fall missar han mycket på att anknytningspunkterna är mycket otydliga. Jag vill inte förneka att Stigsjöö besitter gedigna kunskaper inom UFO-området. Vad som saknas är förmågan att på ett enkelt sätt dela med sig av denna kunskap.

Boken ter sig närmast som en jättekatalog över mängder av intressanta och ointressanta UFO-händelser. Men även som katalog är den ganska värdelös då det inte finns någon form av register, notapparat och mycket

bristfälliga källhänvisningar.

Det hela blir ett sammelsurium av rapporter från när och fjärran, nutid och forntid. Vad som saknas är den röda tråden som skall knyta ihop allt till ett gripbart sammanhang.

Lyckas man trots allt plöja igenom det mastiga verket och passera det förskräckliga kapitlet om "männen i svart" utan att lägga undan boken så finner man en ljusning i de båda sista kapitlen "Vänner eller fiender" och "Har jorden en framtid". Här har författaren för första gången fört ett logiskt resonemang och formulerat sina hypoteser på ett mycket intresseväckande sätt, som helt avviker från boken i övrigt.

Slutomdömet blir alltså att boken trots alla brister fyller en funktion, men att den är långt ifrån den "pärla" bland svenska UFO-böcker som man går och hoppas på. ■

MEDLEMSKAP — PRENUMERATION

Vi vill påminna om att GICOFF numera skiljer på fullt medlemskap och enbart prenumeration på tidskriften. Fullt medlemskap, där GICOFF-Information givetvis ingår, kostar 50 kronor för helt år. Prenumerera kan man göra för 39 kronor helår och 21:50 halvår.

I GICOFF hoppas vi förstås att många väljer medlemskap. Kanske har någon redan betalt för prenumeration 1975 men då går det bra att inbetala 11 kronor ytterligare för att registreras som fullvärdig medlem.

Våra kostnader stiger stadigt men vi har inte velat höja själva prenumerationspriset på tidningen utan hoppas på stöd till föreningen genom det blygsamma tillägget för medlemskap. ■